

Udsig: Det er ikke min Hensigt at ville benægte de mange Mangler, der hæfte ved det Contingentsystem, som her er foreslaaet. Disse Mangler har jo Erfaringen tilstrækkeligt vist os, den Erfaring, som man har fra det System, som hidtil har været kjendt, og som jo er meget nær beslægtet med det nu foreslaaede. Men jeg føler mig overbevist om, at de Allerfleste med mig ville være enige i, at, om det endog saa maa anerkjendes, at disse Mangler ere meget store, saa ere de dog, naar der kun er Spørgsmaal om Tilvebringelsen af 1 Million, ja selv af et Par Millioner, ikke overordentligt bethdelige. Men, selv om de endog saa vare meget bethdeligere, end de ere, vilde det dog være mig umuligt for dette System at foretrække det Procentssystem, som her er bragt i Forslag af en anden Fraction af Udvalget, og det af den Grund, at der, hvormeget det endog saa kan være tilladt at vente sig alt muligt Gnuft og Godt af Noget, som ikke hidtil har været kjendt og prøvet, dog her, synes det mig, er Grund nok til, at man tør forudsætte, at dette System ikke vil kunne føre til noget heldigt Resultat. Dette støtter jeg væsentligt derpaa, at det efter min Formening hviler paa et Princip, der er grundurigtigt. Dermed sigter jeg nu ikke til det Hovedprincip, som man har stillet i Spidsen, nemlig den Lighed i Beskatning, der skal opnaaes ved at tage en ligestor Procent af al Indtægt. Mod dette Formaal har jeg aldeles ikke Noget at indvenne, men det kommer rigtignok an paa, hvorledes det bringes til Udførelse. Den sidste ærede Taler nævnte Ordet „Procent“ og meente, at dermed var der givet en Lighed mellem det System, som her er bragt i Forslag, og det i England anvendte System, men det forekommer mig dog aldeles klart, at der ved, at man bruger Formelen „Procent“, er nogen Lighed endnu aldeles ikke givet. Hvad jeg finder grundurigtigt i det Princip, som indeholdes i det her foreliggende Procentforslag, er, at man med Hensyn til dets Gjennemførelse har villet, at de kommunale Bestyrelser og Rigningscommissioner gennem en Indtægtsansættelse skulle bestemme, hvad Communebeboerne skulle betale til Staten. Om det Urigtige deri fremkom der allerede ved 1ste

Behandling, saa forekommer det mig, overordentlig vægtige Ytringer, hvilke jeg ikke kan see paa nogen Maade ere bleven inøbegaaede. Det forekommer mig aabenbart, at man ved at paalægge Communalbestyrelserne det her omhandlede Hverv bringer dem i en bestemt Conflict mellem det Hverv, som saaledes paalægges dem, og den Pligt, som de i Kraft af deres Valg have til at repræsentere Beboernes Interesse i den Commune, hvori de ere valgte. Det kan meget vel være, at mange Communalbestyrelser ville være i høi Grad tilbøjelige til stricte at følge Lovens Ord, saaledes som de efter Forslaget ville blive, men paa den anden Side vil jo saa staa Lovens Aand, som siger, at der skal være Lighed i Beskatning, saaledes at den ene Commune ikke beskattes højere end den anden. Det er jo netop dette Hovedprincip, som de her i Salen, der lynde Procentsystemet, fremfor Alt ville have gennemført i Loven, at der skal være Lighed i Beskatningen for de enkelte Communer, saa at den ene ikke bebyrdes højere end den anden. Men saa vil det jo være et ganske naturligt Forlangende fra Beboernes Side ligeoverfor Communalbestyrelserne, at de først og fremmest skulle rette sig efter denne Forslagets Aand og derfor først og fremmest skulle vogte sig for at saae en Ulighed frem, hvorved deres egen Commune vil blive beskattet efter strengere Principer end andre Communer. Dette er et Forlangende, som Beboerne ville stille til deres Communalbestyrelser rundt omkring i alle Landets Communer, og det forekommer mig, at Følgen deraf umuligt kan blive anden end den, at alle Communalbestyrelser ville komme i en vis Drift henimod den Retning, at de alle bestrebe sig for og gjøre det til et Hovedformaal for deres Virken, at den Commune, som de repræsentere, ikke bliver stærkere bebyrdet end andre, hvorfor de ville anvende og fortolke den eventuelle Lovs Bestemmelser saaledes, at de sætte Indtægten og dermed Skatten i hver enkelt Commune saa lavt, som det paa nogen Maade er muligt i Kraft af Lovens Ord. Dette kalder jeg ikke en Følge af den almindelige menneskelige Svaghed, men jeg kalder det en ligefrem logisk nødvendig Følge af Principet i den Lov, som man har foreslaaet. Det